

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

VERGADERING VAN 4 OKTOBER 1995

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het verkrijgen van een toelating tot het uitbreiden van het gebouw van de Vlaamse school in Komen
Met redenen omklede motie

VOORZITTER : de heer G. Vanleenhove

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.05 uur.*

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het verkrijgen van een toelating tot het uitbreiden van het gebouw van de Vlaamse school in Komen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het verkrijgen van een toelating tot het uitbreiden van het gebouw van de Vlaamse school in Komen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, oorspronkelijk heb ik mijn interpellatieverzoek ingediend in augustus toen het probleem in verband met de weigering van een bouw aanvraag voor de school in Komen acuut was. Ik heb ze aan de minister van Onderwijs gericht, omdat hij in dat verband enkele beloften had gedaan. Sedert 1992 heb ik hem herhaaldelijk schriftelijk en mondeling vragen gesteld over deze kwestie. Achteraf beschouwd, had ik de vraag ook aan de minister-president kunnen stellen met het oog op zijn uitspraken over de faciliteiten.

De faciliteitenregeling heeft voordelen voor de Franstaligen in Vlaanderen maar niet voor de Nederlandstaligen in het Waalse Gewest. In Komen bijvoorbeeld heeft de Waalse overheid al in het begin van de jaren '80, toen we voor de eerste keer genoeg handtekeningen hadden verzameld om een Nederlandstalige basisschool te kunnen oprichten, de toestemming geweigerd. Maar de geschiedenis van het Vlaamse schooltje in Komen kent u ongetwijfeld al.

Het is een feit dat het schooltje groeit zonder dat men op een of andere manier leerlingen aantrekt. Men durft nu eenmaal geen leerlingen te werven, omdat men niet zeker

is dat er genoeg plaats zal zijn. De groei van de school toont aan dat steeds meer mensen in Komen het belangrijk vinden om de banden met Vlaanderen aan te halen en Nederlands te kennen. Hoewel er al enkele jaren een zekere rust heerst, blijft de jaloezie daarover bestaan. Die rust mag ons niet doen vergeten dat er niets veranderd is. Dat is voor het eerst gebleken in 1991 toen een eerste bouw aanvraag werd ingediend voor een extra gebouw. Ik haal dat hier aan, omdat sommige mensen de indruk krijgen dat de minister inzake de bouw aanvraag van de school in Komen op zeer korte tijd een bevredigende oplossing heeft gevonden. Dat is echter niet zo. Op de weigering van 1991 is geen enkele reactie gekomen : de minister verschoot zich altijd achter de autonomie van de ARGO.

Dat deed hij opnieuw in januari 1995, toen hij zijn onmacht in dit dossier van de daken schreeuwde. Mijnheer de minister, u zei toen : mijn mening is in deze zaak onbelangrijk.

Het is toch merkwaardig dat nauwelijks drie maanden later de ARGO – na drie jaar – opnieuw een bouw aanvraag indient. Het moet voor u prettig zijn, vast te stellen dat u toch nog invloed hebt bij de ARGO. Na de aanvraag dreigde hetzelfde te gebeuren als in 1991 : de aanvraag werd van het kastje naar de muur gestuurd, dit wil zeggen van Komen naar Mons. Dat is allemaal zo discreet gebeurd dat zelfs de directie van de school niet op de hoogte was van de stand van zaken. Uiteindelijk heeft een journaliste in Mons inlichtingen ingewonnen. Ze vernam zo dat de aanvraag geweigerd was en dat nieuws werd daarna door de ARGO bevestigd.

Half juli is die weigering bij de ARGO binnengekomen en half augustus wist de directie van de school er nog niets van. Het lijkt erop dat men de zaak heeft willen doen vergeten. Ik vraag mij af of dat op initiatief van de ARGO of van de minister is gebeurd. In elk geval heeft de minister naar aanleiding van een interpellatie verklaard dat de ARGO hem op de hoogte zou brengen wanneer hij opnieuw een aanvraag zou indienen. Hij zei :

Van Nieuwenhuysen

ik wens bij het begin van de procedure tussen beide te komen. Mijn vraag nu is of de minister werkelijk in februari onmiddellijk op de hoogte werd gebracht en of hij ook werkelijk bij het begin van de procedure tussen beide is gekomen.

Ik denk hoe dan ook dat het een gelukkig toeval was dat de weigering van de bouwvraag in de komkommertijd is uitgelekt, zodat ze bij de pers genoeg aandacht heeft gekregen. Het is een aangelegenheid die in Vlaanderen nog altijd gevoelig ligt : het rechtvaardigheidsgevoel van de Vlamingen wordt meer getroffen door dergelijke plagerijen dan door de transfer van enkele honderden miljarden frank per jaar.

Men is dan uiteindelijk op zoek gegaan naar een oplossing waarbij niemand gezichtsverlies zou lijden. De Vlaamse regeringspartijen werden immers aangemaand om niet met communautair vuur te spelen, zoals blijkt uit de werking van de Vlaamse Raad. Bovendien is Komen nuttig voor de Belgische politiek : iedere keer dat in Voeren Franstalige eisen moeten worden ingewilligd en de faciliteiten worden uitgebreid, dient Komen als pasmunt. Natuurlijk is het in de praktijk zo dat de faciliteiten in Voeren en in de Brusselse rand gretig worden misbruikt om de regio in te palmen, terwijl men er in Komen bijna geen gebruik van maakt. De enige uitzondering op deze terughoudendheid is de schuchtere vraag om Nederlandstalig onderwijs. En net dat wordt geweigerd.

Mijnheer de minister, gisteren vernam ik dat de school nu wel kan uitbreiden, omdat de bouwvergunning is toegekend. Misschien kunt u ons zeggen wanneer de werken zullen starten. Toch mogen we niet vergeten dat het omwille van de Waalse pesterijen is dat de Vlaamse Gemeenschap nu nog meer geld moet ophoesten voor deze Vlaamse school. De stedenbouwkundige bezwaren die aanvankelijk golden blijken enkel van toepassing te zijn op de Vlaamse school. In de directe omgeving van de school heerst een totale gebrek aan normen op dit vlak. Ik wil ook graag weten hoeveel de meerkost zal bedragen. In januari hebt u bovendien aangekondigd dat u in geval van weigering om allesbehalve geldige stedenbouwkundige redenen, naar het Overlegcomité zou stappen. Waarom doet u dat niet ? Het is niet omdat nu een – weliswaar duurdere – oplossing is aanvaard, dat u niet alsnog dit dossier aan het Overlegcomité zou kunnen voorleggen.

Ten tweede mogen we niet vergeten dat Vlaanderen de voorbije jaren ongeveer 200 miljoen frank per jaar besteed heeft aan het Franstalig onderwijs in Vlaanderen, terwijl Wallonië geen frank uitgeeft voor het Nederlandstalig onderwijs en ook pertinent weigert dat te doen. Bent u van plan te proberen die kosten terug te vorderen van de Franse Gemeenschap ?

De belangrijkste vraag is evenwel welke uw conclusies zijn ten aanzien van de toepassing van de faciliteiten voor het Franstalig onderwijs in Vlaanderen. Wij pleiten in de eerste plaats voor de afschaffing van de faciliteiten in Vlaanderen en het zou niet slecht zijn, mochten we om te beginnen de faciliteiten voor de Franstaligen in Vlaanderen op dezelfde wijze toepassen als de Franstaligen dat doen voor de Nederlandstaligen in Wallonië. In het verleden voerde u altijd het argument aan dat de Vlaamse regering en de Vlaamse Gemeenschap eraan houden om wel te voldoen aan de wettelijke verplichtingen inzake financiering. Die argumentatie geldt niet langer. Vooreerst geldt die wederkerigheid al meer dan dertig jaar niet en is Vlaanderen nooit gecompenseerd voor de loyale uitvoering van de wettelijke verplichtingen, integendeel. Ten tweede – en dit is een nieuw element – kan de Vlaamse regering blijkbaar wel de wet rond de verkiezingsuitgaven naast zich neerleggen en beslissen om regeringsmededelingen en boodschappen vanwege de overheid niet voor te leggen aan de federale commissie. Dan zijn er geen legale bezwaren meer. Waarom kan dat dan niet met betrekking tot de toepassing van de faciliteiten ?

Dezelfde manier van toepassing hanteren, zou overigens voordelen hebben. Onze fractie heeft in het verleden steeds de begroting geamendeerd met de vraag dat geld te gebruiken voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, dat het nog steeds niet gemakkelijk heeft. Het kan ook worden gebruikt voor de steeds talrijker wordende scholen langsheen de taalgrens, waar een toename is van kinderen uit de gebieden die in 1962 ten onrechte naar Wallonië werden overgeheveld of er werden gelaten. U kent allicht het probleem van de school in Spiere-Helkijn, die ook deze zomer in het nieuws kwam. Dat was niet de eerste keer. Een onderzoek vanwege de onderwijsinspectie met betrekking tot de noden van omkadering en dergelijke meer in die gebieden, mag dus niet langer worden uitgesteld.

Een tweede voordeel bestaat erin dat, als wij de faciliteiten op dezelfde wijze toepassen als de Franstaligen dat doen, zij heel wat minder tuk zullen zijn op het behoud van die faciliteiten. De Vlaamse politici, die eerder toegeeflijk zijn, zullen minder onder druk staan om effectief toegevingen te doen in ruil voor de afschaffing ervan. Tegenwoordig zijn meer en meer politici – ook van andere partijen, en onder meer de minister-president – ervan overtuigd dat ze moeten worden afgeschaft. Het is jammer dat het berouw pas na de zonde komt. Het is duidelijk dat de faciliteiten worden aangewend als een manier om delen van Vlaanderen te verfransen en in te palmen : dat is zo in de Brusselse rand en in Voeren. Ze dienen helemaal niet waarvoor ze oorspronkelijk bedoeld waren, namelijk als een middel tot integratie.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft gemeld dat hij niet aanwezig kan zijn. De andere leden van zijn fractie zullen aansluiten bij de huidige interpellatie.

Voorzitter

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer C. Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit aan bij de woorden van de heer Van Nieuwenhuysen. Ook ik wil dit dossier opentrekken. Het is schandelijk dat deze schertsvertoning met de regelmaat van een klok wordt opgevoerd. Zoals ook staat te lezen in het regeerakkoord en in de Septemberverklaring, is het herhaaldelijk opvoeren van een dergelijke vertoning wansmakelijk en uitermate negatief voor het imago van Vlaanderen. Mijnheer de minister, kunt u er persoonlijk en ook samen met de minister-president voor zorgen dat dergelijke zaken in de toekomst niet meer voorvallen, maar dat we komen tot een akkoord dat gericht is op een goede nabuurschap. Dat zou pas de aanzet vormen tot het uitdiepen van een echt proces van federalisering.

Ook al hebt u dit probleem tijdens de zomermaanden opnieuw te goeder trouw opgelost ; we hopen dat het de laatste keer zal zijn.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, dames en heren. Ik sluit me aan bij wat de interpellant heeft gezegd en ik herhaal inderdaad wat ik al heb gezegd en geschreven : de ARGO is een autonoom orgaan en ik maak het bouwprogramma van de ARGO niet op. Ik stel kredieten ter beschikking en zij rangschikken de prioriteiten.

Indertijd heb ik twee dingen gedaan : ik heb erop gewezen dat het schooltje in Komen over te weinig ruimte beschikt. Hoewel ik mij ervan bewust was dat ook andere scholen met dit probleem kampen, heb ik toch gewezen op de ernst ervan in Komen. Ten tweede, heb ik gevraagd om mij ab initio op de hoogte te brengen, wanneer zij zouden beslissen een bouwaanvraag in te dienen. De ARGO heeft nagelaten dit te doen. Dat is de eerste fout. Ik heb aan de ambtenaar die daarvoor verantwoordelijk was, in ondubbelzinnige termen duidelijk gemaakt wat ik over zo een handelswijze denk.

Omdat ik niet wist dat er een aanvraag was ingediend, wist ik ook niet dat de aanvraag was geweigerd. Ik zat bijgevolg in dezelfde situatie als de schooldirecteur die ook niets wist. Toen ik half juli op vakantie vertrok, was dat nog zo. Tijdens de vakantie heb ik – met enkele dagen vertraging – over het probleem gelezen op de voorpagina van een krant. Ik heb aan de administratie gevraagd om het dossier op te vragen, zodat ik het op mijn bureau zou vinden bij mijn terugkomst.

Wat is er precies gebeurd ? In 1995 heeft de dienst van de ARGO een identieke bouwaanvraag ingediend als in 1991. De verantwoordelijke ambtenaar heeft ook identiek geantwoord. Is die weigering al dan niet verantwoord ? Ik

ben de situatie in Komen gaan inschatten. De ruimtelijke ordening en de stijl van de gebouwen in de buurt van de school, kan je – zoals overal in ons land – niet homogeen noemen. Maar de laatste jaren is onze maatschappij daarvoor wel gevoeliger geworden : men beseft dat bouwgrond schaars is geworden, en men is strenger dan vroeger wanneer het uitzicht van de gebouwen betreft.

Ook in Vlaanderen zal men in de toekomst ook meer zorg besteden aan de ruimtelijke ordening en het uitzicht van de gebouwen. Bijgevolg zullen bouwvoorvragen van de ARGO worden geweigerd. In Komen gaat het om zogenaamde containerklassen, die in geen enkel landschap aantrekkelijk zijn. Bovendien zijn die containerklassen wel als voorlopige behuizing bedoeld, maar in Vlaanderen staan er containerklassen van dertig jaar, wat vanuit het standpunt van de ruimtelijke ordening onaanvaardbaar is. In België duurt iets dat als voorlopige toestand bedoeld is, zestig jaar, terwijl definitieve zaken binnen de twee jaar worden veranderd.

Dat geldt ook voor containerklassen. Het probleem zal zich bovendien niet enkel daar opwerpen. Het zal zich ook in Vlaanderen stellen indien we de ruimtelijke ordening niet ernstig nemen. Ik zal me er niet over uitspreken of het antwoord van de ambtenaar te goeder of te kwader trouw is. Zijn antwoord kan met argumenten worden gestaafd. Het komt erop neer dat men op een domein van 50 are aan de bestaande bouwstijlen : een kasteelvilla, een bouwwerk in silex-steen en een klasgebouw in rode baksteen – een vierde wil toevoegen, namelijk de laatste klasgebouwen opgezet door de VZW die actief is in Komen. Hij vindt dat dit, zoals de ruimtelijke ordening nu wordt toegepast, niet meer kan. Die houding is verdedigbaar. Ik ken niet alle dossiers van de betrokken ambtenaar. Ik durf me dus niet uitspreken of hij met dezelfde nauwkeurige ernst alle dossiers beoordeelt.

Het feit is dat, eens het dossier in mijn bezit was, ik een gesprek heb gehad met minister Lebrun, die voor deze materie bevoegd is in het Waalse Gewest. Er is onmiddellijk een nieuwe bouwvoorvraag ingediend, voor een gebouw in dezelfde stijl als het jongste gebouw, dat er in 1983 werd neergezet. De geplande nieuwbouw is wel iets minder duur, omdat het een plat dak en geen licht hellend dak zou hebben zoals het gebouw uit 1983. Dat dossier hebben we ingediend en daarover zijn we tot een akkoord gekomen. Op 28 september is er een bouwvergunning verleend. Het gebouw zal dus in een aangepaste stijl worden opgetrokken.

Er heerst wel een zeer verwarrende juridische toestand. Het domein is eigendom van een belangrijke maatschappij, die in Vlaanderen haar zetel heeft. Een van de gebouwen is eveneens eigendom van die maatschappij en wordt verhuurd aan de VZW. De VZW verhuurt dit op haar beurt aan de ARGO. Het bakstenen gebouw uit 1983 is opgetrokken met gelden van de VZW, heeft een natrek-

Van den Bossche

kingsovereenkomst met de eigenaar van de grond, en wordt door de VZW doorverhuurd aan de ARGO. Het derde gebouw wordt door de ARGO gebouwd op grond van diezelfde maatschappij. De eigendomssituatie in haar geheel is daar nogal ingewikkeld. Na onderhandeling met die maatschappij heb ik schriftelijk de bevestiging gekregen dat ook daar de termijn van 50 jaar geldt met betrekking tot het recht van opstal.

Het bouwvolume is zoals aangevraagd : de netto-oppervlakte is 100 m², enzovoort. Alleen is het geen containerklas, maar een bakstenen gebouw. Dat betekent ook dat het veel duurzamer is dan een containerklas. Ik kan u niet zeggen wanneer de werken beginnen, want ik ben de aannemer niet. Een mondeling akkoord met Peter Steenhaut – en ook de directeur wordt op de hoogte gebracht – garandeert dat de werken onverwijld zullen beginnen. De procedure voor aanbesteding zal dus al snel worden ingezet. Het streefdoel is om ten laatste eind maart klaar te zijn.

Dat is de afspraak, waarvan ook de bevoegde ambtenaar van West-Vlaanderen op de hoogte is. De kostenrekening ken ik niet van buiten, maar ze loopt niet hoog op. Bovendien hebben we nu een definitieve oplossing. In deze omstandigheden vind ik het niet nodig om naar het Overlegcomité te stappen. Het probleem was zeven dagen na mijn terugkeer uit vakantie opgelost.

Zijn er problemen in Spiere-Helkijn en andere gemeenten ? Het is juist dat er in een kleine gemeente van minder dan 2.000 zielen een vrij grote gemeentelijke basisschool is ontstaan door de toevloed van kinderen van buiten de taalgrens. Dat is een bijzondere last voor een gemeente met een beperkte draagkracht. Indertijd ben ik bij de dienst Investerings Gesubsidieerd Onderwijs tussengekomen, toen de gemeente een gymnastieklokaal wilde bouwen. Ik vroeg me toen al luidop af of de nood aan klaslokalen niet groter was, maar ik heb ter zake geen enkele bevoegdheid. De aanvraag van de gemeente werd bijgevolg goedgekeurd.

De gemeente gebruikt dat gebouw nu niet alleen als gymnastieklokaal voor de school, maar ook als gemeentelijke sporthal. Ik vind dat een goed idee : uiteindelijk komen de middelen ook uit de gemeentelijke pot. Daarbij wordt een dergelijke infrastructuur, die door de belastingbetaler – de Vlaamse Gemeenschap en de gemeente – betaald is, dan ook optimaal gebruikt.

De burgemeester denkt dat hij op dit ogenblik de enige is die met een probleem kampt. In feite is er een algemeen probleem : bij elke begroting moeten we vaststellen dat we nog altijd in een fase zitten van desinvestering wat schoolgebouwen betreft. Ik geloof dat de moeilijkheden van Spiere-Helkijn reëel zijn, maar de burgemeester is dan ook zeer snel geweest. Hij heeft geprofiteerd van de

algemene sfeer om langs de geldlade te passeren. Ik heb bewondering voor zijn techniek, maar ik lig niet wakker van dergelijke manoeuvres.

Ik heb dus geen reden om aan te nemen dat de ambtenaar die de bouwvraag voor de school in Komen behandelde, te kwader trouw is. Ik kan wel zeggen dat de ARGO niet gedaan heeft wat ik haar had gevraagd. Bovendien heeft ze zich niet afgevraagd of de weigering van 1991 misschien stedenbouwkundig niet verantwoord was en bijgevolg heeft ze met die weigering in 1995 ook geen rekening gehouden. We hebben nu een goede oplossing gevonden : een nieuw en degelijk gebouw dat beantwoordt aan alle eisen van modern onderwijs en dat een duurzame behuizing biedt voor het Nederlandstalig onderwijs. Bovendien hebben we een overeenkomst met de eigenaar van de gronden over recht van opstal voor de duur van vijftig jaar. De directeur, die toch een kritisch man is en bekommerd om zijn school, is ook heel gelukkig. Ik wil niet meer eisen dan de directeur.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, uit uw antwoord blijkt dat de werking van de ARGO voor verbetering vatbaar is. Hoe dat moet worden opgevangen is – vrees ik – werk voor de collega's van de commissie voor Onderwijs.

U concentreerde zich in uw antwoord vooral op de naleving van de stedenbouwkundige normen. Ik heb er geen moeite mee dat strenge stedenbouwkundige normen worden gehanteerd. Maar inzake de Vlaamse school van Komen sta ik niet alleen met de indruk dat die gestrengheid alleen wordt toegepast op de Vlaamse school, en veel minder voor de industrie die in de omgeving van die school is gevestigd en voor de recente uitbreiding van een Franstalige school.

Minister L. Van den Bossche : U doelt op Collège Saint-Louis. Ik ben er ook naar gaan kijken. Dat is geen container, maar het is wel juist dat het met volle platen is gebouwd.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Inderdaad. Ik zie dat u goed ingelicht bent.

Betreffende het probleem van scholen langs de taalgrens, hebt u zich vooral geconcentreerd op het probleem van Spiere-Helkijn. Dat is vooral een probleem van beschikbare ruimte. Ik heb het vooral over datgene wat zich voordoet ten gevolge van de toeloop van kinderen die als eerste taal het Frans hebben. Dit fenomeen doet zich ook op veel plaatsen voor. Ik denk onder meer aan Ottenburg waar we hetzelfde zien gebeuren als in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen vormen er uiteindelijk een minderheid in een bepaalde klas. Dat is niet goed voor het on-

Van Nieuwenhuysen

derwijs. Ik blijf erop aandringen dat op zijn minst wordt onderzocht of er iets aan kan worden gedaan.

In uw antwoord bent u mijn opmerking over de toepassing van de faciliteiten volledig uit de weg gegaan. Het gaat hier meer bepaald om mijn opmerking over het feit dat de regering er blijkbaar geen moeite mee heeft om bepaalde wetten naast zich neer te leggen wanneer het gaat om de eigen propaganda en de eigen verkiezingsuitgaven, maar blijkbaar nog steeds moeite heeft om diezelfde redenering aan te houden wanneer het erom gaat de Vlaamse belangen te verdedigen in bedreigde gemeenten.

Ik kondig dan ook een motie aan, waarin ik ter zake om duidelijkheid wil vragen. Deze zomer zijn er in verband met de faciliteiten toch een aantal uitspraken geweest en die wil ik toetsen aan wat er effectief binnen de Vlaamse Raad over wordt gedacht.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Het gebouw van de school in Komen komt er nu, tot eenieders tevredenheid. Maar hoe zit het met de financiering ? Wij moeten de kosten ervan niet dragen. De Franse Gemeenschap is verplicht die kosten te dragen, zoals wij verplicht zijn het Franstalig lager onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten te financieren. Wanneer zult u ervoor zorgen dat aan de andere kant de regels even goed worden toegepast als hier ?

Minister L. Van den Bossche : Ik zal u een vraag stellen. Wat doet u met de Franstalige school in Voeren ?

De heer J. Van Hauthem : Dat is een privé-school geworden.

Minister L. Van den Bossche : Dan kent u mijn stelling daarover.

De heer J. Van Hauthem : Op dit ogenblik is de Vlaamse school in Komen geen privé-school.

Minister L. Van den Bossche : Daarover bestaat een getekend akkoord tussen twee ministers dat dateert van vele jaren geleden.

De heer J. Van Hauthem : Dat akkoord wordt niet toegepast.

Minister L. Van den Bossche : Dat zou ik niet durven zeggen.

De heer J. Van Hauthem : Toch wel. Wie moet wettelijk gezien opdraaien voor de kosten ?

Minister L. Van den Bossche : Er bestaat een akkoord tussen twee ministers, dat jaren geleden is goedgekeurd in de ministerraad. Dit akkoord is tot op heden toegepast.

De heer J. Van Hauthem : Ook wat Komen betreft ?

Minister L. Van den Bossche : Het akkoord is tot op heden toegepast.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad moet zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

– Het incident wordt gesloten om 14.42 uur.